

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoPr/1/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113221205
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:5113221205.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa Mgr. C. B., bytom U. S. č. XXXX, U., v konaní zastúpeného JUDr. Tatianou Polkovou, advokátkou, so sídlom Na Priekope č. 174/13, Žilina proti odporcom 1/ Okresnému súdu Považská Bystrica, Štúrova č. 1/2, Považská Bystrica a 2) Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Župné námestie č. 13, o doplatenie funkčného platu, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza č.k. 13Cpr/1/2014-57 zo dňa 28. Novembra 2014, v senáte jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania potvrdzuje.

Odporcom 1/ a 2/ sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie, rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, zrušil uznesenie Okresného súdu Prievidza zo dňa 01.08.2014 č.k. 1Cpr/1/2014-43, ktoré bolo zmenené uznesením Okresného súdu zo dňa 28.08.2014 č.k. 13Cpr/1/2014-45 a nakoniec rozhodol o vrátení súdneho poplatku v sume 12,80 eura navrhovateľovi, ktoré vrátenie súdneho poplatku vykoná Daňový úrad Trenčín po právoplatnosti rozhodnutia. Na odôvodnenie svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 03.07.2013 pôvodne domáhal, aby súd zaviazal odporcov 1/ a 2/ solidárne zaplatiť navrhovateľovi sumu 2608,80 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 326,10 eura od 16.02.2011 do zaplatenia, zo sumy 326,10 eura od 16.03.2011 do zaplatenia, vo výške 9,25% ročne zo sumy 326,10 eura od 16.04.2011 do zaplatenia, zo sumy 326,10 eura od 16.05.2011 do zaplatenia, zo sumy 652,20 eura od 16.06.2011 do zaplatenia, vo výške 9,50% ročne zo sumy 326,10 eura od 16.07.2011 do zaplatenia a zo sumy 326,10 eura od 16.08.2011 do zaplatenia a trovy konania. Podaním zo dňa 11.08.2014 vzal navrhovateľ svoj návrh v časti späť a žiadal pripustiť zmenu návrhu, ktorého petitom sa po zmene domáhal od odporcov 1/ a 2/ už len solidárneho zaplatenia úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 258,30 eura od 16.02.2011 do 10.07.2014, zo sumy 258,30 eura od 16.03.2011 do 10.07.2014, zo sumy 258,30 eura od 16.04.2011 do 10.07.2014, zo sumy 258,30 eura od 16.05.2011 do 10.07.2014, zo sumy 516,60 eura od 16.06.2011 do 10.07.2014, zo sumy 258,30 eura od 16.07.2011 do 10.07.2014 a zo sumy 258,30 eura od 16.08.2011 do 10.07.2014 a trov konania, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň predmetným podaním podal navrhovateľ odvolanie proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 01.08.2014 č. k. 13Cpr/1/2014-43. Odvolanie odôvodnil zmenou okolností rozhodujúcich pre vyrúbenie súdneho poplatku, ktoré nastali čiastočným späťvzatím návrhu a navrhovanou zmenou petitu návrhu. Okresný súd Prievidza uznesením zo dňa 28.08.2014 č.k. 1Cpr/1/2014-45 čiastočne zastavil konanie /v časti o zaplatenie 2608,80 eura a v časti úrokov z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 67,80 eura od 16.02.2011 do zaplatenia, zo sumy 67,80 eura od 16.03.2011 do zaplatenia, vo výške 9,25% ročne zo sumy 67,80 eura od 16.04.2011 do zaplatenia, vo výške 0,25% ročne zo sumy 258,30 eura od 16.04.2011 do 10.07.2014, vo výške 9,25% ročne

zo sumy 67,80 eura od 16.05.2011 do zaplataenia, vo výške 0,25% ročne zo sumy 258,30 eura od 16.05.2011 do 10.07.2014, vo výške 9,25% ročne zo sumy 135,60 eura od 16.06.2011 do 10.07.2014, vo výške 0,25% ročne zo sumy 516,60 eura od 16.06.2011 do 10.07.2014, vo výške 9,50% ročne zo sumy 67,80 eura od 16.07.2011 do zaplataenia, vo výške 0,50% ročne zo sumy 258,30 eura od 16.07.2011 do 10.07.2014, vo výške 9,50% ročne zo sumy 67,80 eura od 16.08.2011 do zaplataenia a vo výške 0,50% ročne zo sumy 258,30 eura od 16.08.2011 do 10.07.2014/. Zároveň súd pripustil zmenu návrhu, v zmysle ktorej sa navrhovateľ domáhal od odporcov 1/ a 2/ solidárneho zaplataenia úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 258,30 eura od 16.02.2011 do 10.07.2014, zo sumy 258,30 eura od 16.03.2011 do 10.07.2014, zo sumy 258,30 eura od 16.04.2011 do 10.07.2014, zo sumy 258,30 eura od 16.05.2011 do 10.07.2014, zo sumy 516,60 eura od 16.06.2011 do 10.07.2014, zo sumy 258,30 eura od 16.07.2011 do 10.07.2014 a zo sumy 258,30 eura od 16.08.2011 do 10.07.2014 /celkom zaplataenia sumy 584,71 eura titulom úrokov z omeškania/ a trov konania, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súd tiež predmetným uznesením zmenil uznesenie Okresného súdu Prievidza zo dňa 01.08.2014 č.k. 13Cpr/1/2014-43 tak, že navrhovateľ je povinný doplatiť súdny poplatok za návrh vo výške 15,50 eura do troch dní od právoplatnosti uznesenia na účet tunajšieho súdu. Podaním zo dňa 05.11.2014, doručeným súdu dňa 10.11.2014, zobral navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť, nakoľko odporca 1/ dňa 10.07.2014 uhradil celý doplatok mzdy za rok 2011. Navrhol konanie zastaviť a priznať navrhovateľovi trovy konania z titulu zaplataeného súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia v sume 198,18 eura. Uvedené skutočnosti súd prvého stupňa posúdil podľa § 96 ods. 1 a 3 O.s.p. a vzhľadom na účinné späťvzatie návrhu navrhovateľom v celom rozsahu ešte predtým ako sa začalo pojednávanie vo veci samej, súd rozhodol o zastavení konania v celej zostávajúcej časti. O náhrade trov konania potom súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa výsledku, ak konanie bolo zastavené. Súd dospel k záveru, že v danom prípade nemôže na rozhodnutie o trovách konania aplikovať ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p., nakoľko každý z účastníkov čiastočne zavinil, že konanie vo veci bolo v konečnom dôsledku zastavené, resp. pre správanie odporcu vzal navrhovateľ späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne. Navrhovateľ sa pôvodným návrhom domáhal zaplataenia istiny 2608,80 eura s príslušenstvom. Dňa 10.07.2014 odporca 1/ na základe pokynu odporcu 2/ doplatil navrhovateľovi mzdu za rok 2011 v sume 2066,40 eura. Následne zobral navrhovateľ svoj návrh o zaplataenie istiny 2608,80 eura a čiastočne v časti úrokov z omeškania späť na základe písomného podania zo dňa 11.08.2014. Predmetom konania zostalo zaplataenie úrokov z omeškania v celkovej výške 584,71 eura. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ zobral svoj návrh v časti o zaplataenie istiny 2066,40 eura späť pre správanie odporcov 1/ a 2/, ktorí mu istinu v tejto výške dňa 10.07.2014 vyplatili, t. j. v časti, v ktorej bol návrh podaný dôvodne. Avšak v časti o zaplataenie istiny vo výške 542,40 eura a úrokov z omeškania vo výške 584,71 eura /ktoré ostali samostatným predmetom konania/ navrhovateľ zobral svoj návrh späť bez toho, aby odporcovia 1/ a 2/ tieto sumy vyplatili, preto platí, že zastavenie konania v tejto časti zavinil navrhovateľ. Vzhľadom na uvedené, keďže platí, že po procesnej stránke zavinili zastavenie konania tak navrhovateľ, ako aj odporcovia 1/ a 2/, súd na rozhodnutie o trovách konania neaplikoval ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p. ale rozhodol o trovách konania podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Zrušenie rozhodnutia Okresného súdu Prievidza zo dňa 01.08.2014 č. k. 13Cpr/1/2014-43, ktoré bolo zmenené uznesením Okresného súdu Prievidza zo dňa 28.08.2014 č. k. 13Cpr/1/2014-45, súd prvého stupňa odôvodnil podľa § 12 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a o poplatku za výpis z registra trestov s tým, že späťvzatím návrhu navrhovateľom v celom rozsahu a zastavením konania odpadol dôvod pre uloženie povinnosti doplatiť poplatok za návrh na začatie konania. Rozhodnutie o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi odôvodni súd prvého stupňa podľa § 11 ods. 3 veta prvá a ods. 4 zákona č. 71/1992 Z. z. o súdnych poplatkoch a o poplatku za výpis z registra trestov.

Proti tomuto uzneseniu do výroku o náhrade trov konania účastníkov podal včas odvolanie navrhovateľ. Uviedol, že právny názor súdu prvého stupňa, ktorý pri rozhodovaní o náhrade trov konania aplikoval ustanovenie § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. považuje za nesprávny. Podľa neho toto ustanovenie dopadá len na prípady zastavenia konania, v ktorých neprichádza do úvahy aplikácia ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p.. Pokiaľ príde k zastaveniu konania pre späťvzatie návrhu na začatie konania je vždy povinnosťou konajúceho súdu pri rozhodovaní o náhrade trov konania skúmať procesnú zodpovednosť účastníkov na zastavení konania a rozhodnúť tak o náhrade trov konania podľa § 146 ods. 2 O.s.p.. Nie je pritom vylúčené, že súd zistí aj naplnenie predpokladov na aplikáciu ustanovenia § 150 O.s.p. a náhradu trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa neprizná. V predmetnej veci je podľa

navrhovateľa nesporné, že späťvzatie jeho návrhu bolo odôvodnené neskorším správaním odporcu, ktorý sa v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky. Za relevantný rozsah pritom treba považovať vyplatenie navrhovateľom požadovanej istiny. Úprava petitu návrhu pokiaľ ide o výšku požadovanej istiny, z ktorej navrhovateľ uplatňoval aj príslušenstvo, vychádzala z prepočtu istiny, ktorá bola vyplatená navrhovateľovi zo strany odporcov. Navrhovateľ teda nezavinil zmenu petitu návrhu na začatie konania, ale vychádzal z objektívnych a relevantných skutočností, ktoré vyplynuli zo správania odporcov po dôvodnom podaní návrhu na začatie konania. Na základe uvedeného navrhovateľ žiada, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že jemu prizná náhradu trov konania z titulu trov právneho zastúpenia. Zároveň si uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania.

Odporcovia 1/ a 2/ sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadрили.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné a uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania je potrebné ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa o náhrade trov konania účastníkov. Vo zvyšných častiach uznesenie súdu prvého stupňa nebolo napadnuté odvolaním účastníkmi a preto nadobudlo právoplatnosť a je týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté /§ 206 ods. 3 O.s.p./.

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. Pokiaľ výsledok konania nie je rozhodujúci pre náhradu trov konania, o náhrade trov konania sa rozhoduje podľa § 146 O.s.p., konkrétne v prípadoch zastavenia konania sa pri rozhodovaní o náhrade trov konania účastníkov aplikujú ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. alebo § 146 ods. 2 O.s.p..

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Z uvedených zákonných ustanovení vyplýva, že ak príde k zastaveniu konania, nemá v zásade žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania /§ 146 ods. 1 písm. c) O.s.p./.. Len výnimočne možno uložiť niektorému z účastníkov povinnosť nahradiť trovy zastaveného konania druhému z účastníkov, a to podľa ustanovení § 146 ods. 2 O.s.p., a to tomu z účastníkov, ktorý zavinil zastavenie konania /veta prvá uvedeného zákonného ustanovenia/ alebo odporcovi v prípade, že pre jeho správanie bol vzatý späť návrh na začatie konania, ktorý bol podaný dôvodne /veta druhá uvedeného ustanovenia/. Ak navrhovateľ vezme návrh na začatie konania späť a nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p., z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť odporcovi trovy konania.

Z obsahu spisu v danej veci vyplýva, že navrhovateľ podal dňa 03.07.2013 na súde návrh na začatie konania, ktorým sa od odporcov 1/ a 2/ domáhal solidárneho zaplatenia sumy 2608,80 eur ako doplatenia jeho funkčného platu za rok 2011 a to spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 326,10 eur od 16.02.2011 do zaplatenia, zo sumy 326,10 eur od 16.03.2011 do zaplatenia, vo výške 9,25% ročne zo sumy 326,10 eur od 16.04.2011 do zaplatenia, zo sumy 326,10 eur od 16.05.2011 do zaplatenia, zo sumy 652,20 eur od 16.06.2011 do zaplatenia, vo výške 9,50% ročne zo sumy 326,10 eur od 16.07.2011 do zaplatenia a zo sumy 326,10 eur od 16.08.2011 do zaplatenia a trovy konania. Dňa 11.08.2014 vzal navrhovateľ svoj návrh v časti späť s odôvodnením, že odporca 2/ mu dňa 10.07.2014 uhradil doplatok funkčného platu za rok 2011 a žiadal pripustiť zmenu návrhu, ktorého petítom sa po zmene domáhal od odporcov 1/ a 2/ už len solidárneho zaplatenia úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 258,30 eur od 16.02.2011 do 10.07.2014, zo sumy 258,30 eur od 16.03.2011 do 10.07.2014, zo sumy 258,30 eur od 16.04.2011 do 10.07.2014, zo sumy 258,30 eur od 16.05.2011 do 10.07.2014, zo sumy 516,60 eur od 16.06.2011 do 10.07.2014, zo sumy 258,30 eur od 16.07.2011 do 10.07.2014 a

zo sumy 258,30 eur od 16.08.2011 do 10.07.2014. Súd prvého stupňa uznesením č.k. 1Cpr/1/2014-45 zo dňa 28.08.2014 zastavil konanie v časti o zaplatenie 2608,80 eur a v časti úrokov z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 67,80 eur od 16.02.2011 do zaplatenia, zo sumy 67,80 eur od 16.03.2011 do zaplatenia, vo výške 9,25% ročne zo sumy 67,80 eur od 16.04.2011 do zaplatenia, vo výške 0,25% ročne zo sumy 258,30 eur od 16.04.2011 do 10.07.2014, vo výške 9,25% ročne zo sumy 67,80 eur od 16.05.2011 do zaplatenia, vo výške 0,25% ročne zo sumy 258,30 eur od 16.05.2011 do 10.07.2014, vo výške 9,25% ročne zo sumy 135,60 eur od 16.06.2011 do 10.07.2014, vo výške 0,25% ročne zo sumy 516,60 eur od 16.06.2011 do 10.07.2014, vo výške 9,50% ročne zo sumy 67,80 eur od 16.07.2011 do zaplatenia, vo výške 0,50% ročne zo sumy 258,30 eur od 16.07.2011 do 10.07.2014, vo výške 9,50% ročne zo sumy 67,80 eur od 16.08.2011 do zaplatenia a vo výške 0,50% ročne zo sumy 258,30 eur od 16.08.2011 do 10.07.2014 a zároveň pripustil zmenu návrhu, v zmysle ktorej sa navrhovateľ domáhal od odporcov 1/ a 2/ solidárneho zaplatenia úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 258,30 eur od 16.02.2011 do 10.07.2014, zo sumy 258,30 eur od 16.03.2011 do 10.07.2014, zo sumy 258,30 eur od 16.04.2011 do 10.07.2014, zo sumy 258,30 eur od 16.05.2011 do 10.07.2014, zo sumy 516,60 eur od 16.06.2011 do 10.07.2014, zo sumy 258,30 eur od 16.07.2011 do 10.07.2014 a zo sumy 258,30 eur od 16.08.2011 do 10.07.2014. Dňa 10.11.2014 zobral navrhovateľ svoj návrh v celom zostávajúcom rozsahu späť s odôvodnením, že odporca 1/ dňa 10.07.2014 uhradil celý doplatok funkčného platu za rok 2011. Z obsahu spisu ďalej vyplynulo, že odporca 1/ zaplatil v priebehu konania dňa 10.07.2014 navrhovateľovi doplatok jeho funkčného platu za rok 2011 v sume 2.066,40 eur.

Z uvedených skutočností je zrejmé, že pri rozhodovaní o náhrade trov účastníkov v predmetnej právnej veci mali byť správne aplikované ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p.. Navrhovateľ vzal postupne svoj návrh na začatie konania späť a preto by mal v zásade nahradiť odporcom náhradu trov konania /§ 146 ods. 2 veta prvá O.s.p./. Otázkou je, či nejde o prípad, kedy by navrhovateľ vzal späť svoj dôvodne podaný návrh /celkom alebo sčasti/ a to pre správanie sa odporcov. V takom prípade by to boli naopak odporcovia, ktorí by boli povinní nahradiť navrhovateľovi jeho trovy konania /§ 146 ods. 2 veta druhá O.s.p./.

Je nepochybné, že na navrhovateľom požadovanú istinu presahujúcu sumu 2.066,40 eur /takúto sumu odporca 1/ navrhovateľovi v priebehu konania ako doplatok funkčného platu za rok 2011 zaplatil/ a rovnako tak ani na navrhovateľom požadované úroky z omeškania, žiadny z odporcov v priebehu konania navrhovateľovi nič neplnil. V týchto častiach konania preto nijako neprichádza do úvahy rozhodnutie o náhrad trov konania účastníkov podľa § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p..

Pokiaľ ide o zostávajúcu časť predmetu konania, zaplatenie istiny v sume 2.066,40 eur, tu odporca 1/ plnil navrhovateľovi v priebehu konania, v dôsledku čoho vzal navrhovateľ v tejto časti svoj návrh na začatie konania späť. Uvedené však pre aplikáciu ustanovenia § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. nepostačuje. Musí byť zároveň splnená zákonná podmienka, že navrhovateľ pre takéto správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, teda že v čase podania návrhu na začatie konania mal navrhovateľ právo, ktorého sa domáhal a odporca mal povinnosť plniť to, čoho sa od neho navrhovateľ v návrhu domáhal. V predmetnej právnej veci však tomu tak nie je. Navrhovateľ sa svojím návrhom zo dňa 03.07.2013 domáhal doplata funkčného platu za obdobie roku 2011, kedy mu odporca 1/ v zmysle novely zákona č. 120/1993 Z.z. o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky vydal platový dekrét a vyplácal funkčný plat v sume nižšej ako v predchádzajúcom období, čo bolo podľa navrhovateľa protiústavné. Protiústavnosť niektorých ustanovení novely zákona č. 120/1993 Z.z. však Ústavný súd Slovenskej republiky vyslovil až svojím nálezom sp. zn. Pl. ÚS 99/2011 zverejneným v Zbierke zákonov dňa 18.04.2014. Takýto nález je podľa § 41 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov všeobecne záväzný odo dňa jeho vyhlásenia v Zbierke zákonov. V čase podania návrhu navrhovateľa na začatie konania mal teda navrhovateľ vyplatený svoj funkčný plat v súlade s vtedy platnými právnymi predpismi a žiadny z odporcov nemal v čase podania návrhu povinnosť plniť navrhovateľovi to, čoho sa svojím návrhom na začatie konania domáhal. Táto povinnosť vznikla odporcovi 1/ až publikovaním nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. Pl. ÚS 99/2011 v Zbierke zákonov dňa 18.04.2014. Podľa odvolacieho súdu preto nemožno hodnotiť návrh navrhovateľa na začatie konania v čase jeho podania dňa 03.07.2013 ako dôvodne podaný a to ani v časti istiny 2.066,40 eur, ktorá bola neskôr v priebehu konania navrhovateľovi ako doplatok funkčného platu za rok 2011 zo strany odporcu 1/ vyplatená. Ani v tejto časti konania preto neprichádza pri rozhodovaní o náhrade trov konania účastníkov

do úvahy aplikácia ustanovenia § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p., podľa ktorej by mali odporcovia povinnosť navrhovateľovi zaplatiť náhradu trov konania.

Keďže v danej veci nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p. a z procesného hľadiska platí, že navrhovateľ zaviniel zastavenie konania, bol by navrhovateľ povinný nahradiť odporcom 1/ a 2/ trovy konania podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.. V tomto zmysle je právne posúdenie otázky náhrady trov konania účastníkov súdom prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí nesprávne. Keďže však aj v civilnom konaní platí zásada zákazu „reformatio in peius“, teda zákaz zmeny rozhodnutia v neprospech odvolateľa, odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov účastníkov ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že odporcom 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si trovy odvolacieho konania neuplatnili (§ 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.